

Isang Daigdig ng Kontradiksyon

Ng Hindi Pinapansin ang mga Kahihinatnan

May-akda

Muhammad bin Munawer Al Hanini

Isang Daigdig ng Kontradiksyon

Sa pangalan ni Allah, ang Pinaka Maawain ang Pinaka Mahabagin

Papuri kay Allah, at nawa'y ang mga pagpapala at kapayapaan ay mapunta sa huling propeta.

Kabilang sa mga kakaibang bagay at kababalaghan ng katayuan ng maraming tao, na maaaring magkasalungat ang dalawang tulad ng kaalaman at kamangmangan, katalinuhan at kahangalan, katotohanan at kasinungalingan, tapang at kaduwagan, hustisya at kawalan ng katarungan, kaibigan, at kalaban. Anumang dalawang magkasalungat ay maaaring magtagpo sa isang tao, alinman sa isang lalaki o babae. Nakakagulat na maaari silang maganap sa tao sa kabila ng kaniya/kaniyang sarili, o sa kanya/kaniyang kaibigan, kaya't ang tao ay magiging isang kaaway sa kanya/kaniyang sarili o sa iba bilang respeto sa ilang mga pag-uugali at maging kaibigan sa ibang paguugali. Ito ay isang kakaibang pagkakasalungat. Bilang isang bansa ay umuunlad sa sibilisasyon at kaalaman, ang pagkakasalungat ay nagiging mas malaki, at madalas lumampas sa iba. Ito ang nasaksihang kasaysayan.

Babala: Pinag-uusapan natin ang tungkol sa personal na kontradiksyon, ibig sabihin, ano ang nangyayari mula sa isang tao patungo sa kanya/kaniyang sarili o sa isang taong may personal na relasyon sa kany/kaniya, tulad ng isang asawa, magulang, o kamag-anak sa pangkalahatan, o maaaring nasa kanan ng Dakilang Diyos. Hindi namin ibig sabihin ng pagiging perpekto sa lahat; ngunit sa halip ay nagpupursige kaming magtrabaho sa loob ng posibleng magagawa, kung saan ang kaligayahan ng isang tao ay maaaring maging kumpleto lamang.

Mga elemento ng kontradiksyon: -

Hustisya: Lahat ay nag-aangkin at nagmamahal ng hustisya, ngunit ilang mga tao ay ginagawa ito para sa kanilang sarili o para sa iba. Habang ang kawalang-katarungan ay nangyayari mula sa gumagawa bilang isang inggit, kasakiman, o agresyon; ang pinaka makasarili na ang kawalan ng katarungan ay gumagawa ng pagkalimot ng mabuting moralidad. Ang malaking kalamidad ay ang kawalan ng hustisya ay maaaring mangyari mula sa parehong tao patungo sa kanan ng kaniya/kanyang Panginoon at kanya pagpapanatili kailanman. Ang tao ay nagbabago ng mga katangian at kilos ng Allah, papuri, pasasalamat, at pagluwalhati ni Allah sa isang mahinang nilalang ni Allah at sumasamba sa gayong nilalang nang walang pagkilala kay Allah. Dito nagaganap ang lahat ng mga kontradiksyon.

Tapang: Ang tapang ay isang kapuri-puri na kalidad, at marami ang nagkukunwaring mayroon nito, ngunit wala sila, kapag sinubukan sila ni Allah. iniutos sa kanila ni Allah na sambahin Siya lamang, ngunit nabigo sila at sumusunod sa mga utos ng mga tao, sa labas ng kanilang pamilya o pagdiriwang, nang walang ebidensya na pang-agham o kaisipan. Alam nila ang katotohanan at nawalan ng lakas ng loob na kunin ito, sa takot sa kanilang pamilya. Sa gayon, ang kanilang katapangan ay nawala na parang usok sa harap ng kanilang mahinang pagkatao.

Katotohanan: - Karamihan sa mga tao ay nagsasabi sila ng katotohanan at maaaring manumpa na nagsasabi sila ng katotohanan, at sila ay sinungaling. Ang pagsisinungaling ay sandata ng mga duwag, may kaugnayan man sa kanilang karapatan o laban sa kalooban ni Allah, na lumikha at sumusuporta sa kanya. alam nila na sila ay sinungaling, at maaari silang magsinungaling sa kanilang sarili, kagaya ng mga sumasamba kay Hesus o Buddha, alam na magkapareho ang Tao tulad ng lahat ng mga tao, at sa huli ay mamamatay sila. May mga sumasamba sa hayop, at ito ang siyang nagsisilbi at nagpoprotekta sa kanila mula sa mga maninila. Mayroon ding mga sumasamba sa iba pang mga nilalang tulad ng araw, ang buwan, mga bituin, dagat, at maraming iba pang mga bagay, na mga nilalang na kalaunan ay mawawala o mamamatay din. Tinanggihan nila ang kanilang isipan at naniwala sa mga sinasabi na walang ebidensya pang-agham o intelektwal

Katalinuhan: Ang katalinuhan ay isang katangian na nakikilala sa tao na nakakuha at naglalapat ng kaalaman at pagkamalikhain. Gayunpaman, ang isang tao ay maaaring maging matalino sa mga pundasyon ng makamundong buhay na ito at marahil ay kahangalan sa iba pang mga bagay sa Kabilang Buhay, at kung ano ang mangyayari sa taong iyon pagkatapos ng kamatayan, kapahamakan o kasiyahan. Ang matalino ay ang hindi malilinlang at siyang magpapasya batay sa katiyakan at hindi sa haka-haka; kahit na nakatanggap ng balita mula sa isang kaibigan, ang kaibigan na iyon ay maaaring walang kaalaman o malinaw na katibayan. Ang balita ay hindi maaaring maging totoo maliban kung may katibayan upang patunayan ang pareho. Ang kakaibang kontradiksyon ay ang mga taong may pinag-aralan na hindi tumatanggap ng gamot, maliban kung ito ay naaprubahan ng mga dalubhasang awtoridad, at nabuo mula sa isang maaasahang mapagkukunan. Mabuti ito. Gayunpaman, ang kaalamang natanggap nila mula sa kanilang mga pinagmulan tungkol sa kanilang kabilang buhay, walang ebidensya na pang-agham o intelektwal para dito, at hindi nila tinanong ang pagiging wasto nito, na para bang hindi ito nababahala sa kanila, hindi ito katalinuhan, ngunit kamangmangan at kahangalan.

Kaalaman: Ang kaalaman ay karangalan at dangal ng isang lipunan. Gayunpaman, tulad ng nabanggit ko dati, ang isang tao ay maaaring makamit ang kaalaman sa mga landas ng buhay, na iniwan ang mas mahalagang mga landas ng kabilang buhay sa kamangmangan. Ang kaalaman ay ilaw sa gabi para sa isang naglalakad. Ang kulang sa kaalaman na ito ay isang bulag na kulang sa paghuhusga, hindi paningin. Ang buhay ng tao ay isang limitadong panahon lamang na nagtatapos sa kamatayan, at lahat ay mabubugay muli sa araw ng paghuhukom para sa pagtutuos para sa isang nagpapanatili ng walang katapusang buhay maging ng kaligayahan o pagdurusa. Maraming tao ang nakakaalam ng katotohanang ito, ngunit kakaunti ang naghahanda para dito. Ito ang sagisag ng kamangmangan at pagkakasalungatan. Ang kontradiksyon ay hindi nakakagulat kung ito ay patungkol sa ibang mga tao ngunit tumataas ang pagkagulat kung ito ay ang pinagkakagastusan ng sarili.

Sentro ng Kontradiksyon:

Kapag ang isang tao ay naka-prejudismo sa kanya/kaniyang sarili, o isang tao kung kanino sila nakakonekta sa pamamagitan ng ugnayan sa lipunan o ng isang pangkamatayan na ugnayan tulad ng kanilang kaugnayan sa pagpapala sa Allah, ang lahat ng mga kontradiksyon ay lumitaw. Ang isang hidwaan sa pagitan ng kanilang mga sarili at ng lahat, o ilan sa, mga nasabing elemento ay nangyayari at madalas na nagtatapos sa pagkabigo, at kakaunti ang mga tagumpay sa sikolohikal na problemang ito. Ang mga naghangad ng tiyak na tagumpay ay dapat humingi ng komprehensibong kaalaman sa ngayon at kabilang buhay, ang kaalaman ni Allah at kanyang pasahero, para sa lahat ng sangkatauhan, nang walang kasinungalingang kalayaan (gawin ang nais mo), na nanloloko sa maraming mga tao. Kung ito ay totoo, ang Allah ay hindi magpapadala ng mga sugo at isiniwalat ang mga banal na libro sa sangkatauhan, sa halip ay iiwan Niya sila na gawin ang anumang nais nila tulad ng mga hayop, ngunit pinilit Niya tayong matutong gumawa sa mga utos at pagbawalan para sa interes at kaligayahan ng sangkatauhan sa buhay at kabilang buhay.

Ang Allah, pagkatapos linawin ang katotohanan sa pang-agham at makatuwirang katibayan sa mga tao, binigyan sila Niya ng libreng pagpipilian: "Sa katunayan, ginabayan namin siya sa daan, maging siya ay nagpapasalamat o maging hindi siya nagpapasalamat." Ginawa namin ang mga landas ng paglihis at tama, ng mabuti at masama, pagkatapos ay pipiliin ng isang tao ang pananampalataya o hindi nagpapasalamat. Ang tamang landas ay nangangailangan ng paggawa, pagtitiyaga, pagsisikap, at pasensya sa buhay. Ito ay nakikilala sa pagitan ng matapat at di-tapat, matapang at duwag, at malakas at mahina. Ang premyo sa trabaho ay ipinagpaliban sa kabilang buhay: pangmatagalang paraiso at kaligayahan. Pinaganda ng diablo ang landas na

palihis sa kalayaan at mga tukso sa buhay, ngunit ang gayong landas ay nagtatapos kay Jahannam nang walang labasan: buhay at walang katapusang pagpapahirap.

Pag-alam sa pisikal at sikolohikal na pagbuo ng tao: Batid ang pisikal na pagbuo at buhay ng isang tao, materyal at moralidad, elemento, at pinagmumulan nito, at kung paano sila mapagkukunan.

Ibubuo ko ito para sa mambabasa na may siyentipikong katibayan:

Nilikha ni Allah ang mga tao mula sa dalawang elemento: katawan at kaluluwa:

1/ Katawan: Ito ay isang katotohanang kilala sa lahat na nilikha ni Allah ang katawan ng tao mula sa lupa at ginawang buhay nito sa lupa. Ang presyo ng buhay na ito ay dapat bayaran ng pagsisikap at pagsusumikap upang maibalik sa anyo ng mga kinakailangan sa buhay tulad ng pagkain, inumin, tela, tirahan, at transportasyon.

2/ Ang kaluluwa: - Nilikha ito ni Allah mula sa langit at ginawa nitong pagkain at kaligayahan ang dumating dito mula sa langit. Gayundin, ang kaluluwa ay hindi makakakuha ng pagkain nito maliban sa pagbabayad ng presyo ng may katawan nito, ngunit ang presyo ay naiiba sa presyo ng mga kinakailangan sa buhay sa mundong ito, ibig sabihin, ang presyo ay hindi materyal ngunit moral, nakukuha ito mula sa Allah na nagmamay-ari nito, sa pagsunod sa Kanyang mga utos at pag-iwas sa lahat ng ipinagbabawal na kilos. Tulad ng pagsubok ni Allah sa ating ama, si Adam [Sumakanya ang Kapayapaan]. Pinipigilan ni Allah si Adan na kumain mula sa ipinagbabawal na puno, ngunit sinuway ni Adan si Allah at kumain mula rito. Samakatuwid, si Adan ay pinarusahan at ibinaba mula sa langit patungo sa mundo.

Babala: - Maaaring bigyan ni Allah ang ilang tao ng kanyang kaligayahan sa buhay nang hindi binabayaran ang presyo nang maaga, ngunit babayaran nila ang presyo sa Araw ng Pagkabuhay. Para sa mga taong sumuway kay Allah at sumamba sa iba at naiugnay ang mga katangian at kilos ni Allah sa iba, dadalhin sila ni Allah sa impiyerno sa Araw ng Pagkabuhay Muli, at doon magkakaroon ng walang hanggang kamatayan at walang katapusang pagpapahirap.

Mahalagang Tanong:

Ano ang layunin ng paglalang sa tao? At Nabigyan ba ang Tao ng mga pangangailangan ng disenteng buhay nang walang bayad o may iba pang dahilan?

Binibigyan tayo ni Allah ng sagot, sinabi ng Makapangyarihan sa lahat: "Ang Allah lamang ang lumikha ng sangkatauhan at mga Jinn upang sumamba sa Kanya Mag-isa", Alam ng bawat isa na kabilang sa isang relihiyon na ang Allah na lumikha at nagbibigay ng pagkakaloob sa kanya, maraming tao ang hindi pinapansin ang kanilang relasyon sa Allah ang makapangyarihan sa lahat ay nagsabi: "Naisip mo ba noon na nilikha Kita ng walang layunin at hindi ka na maibabalik sa amin"

Narito malinaw sa mambabasa, ang kahalagahan ng kanyang presensya sa buhay, ang kanyang kapalaran pagkatapos ng kamatayan, siya ay ibabalik sa Allah, at siya ay mananagot sa Araw ng Pagkabuhay muli, at doon pinagsisisihan ng bawat tao na hindi niya nagawang pagbutihin ang ugnayan sa Allah, na lumikha at nagpala sa kanya. Bagaman aminin ng mga tao na si Allah ay ang Tagalikha, Tagabigay, Nagbibigay ng Buhay, at Tagakuha ng Buhay, sinasamba nila ang iba. Kakaibang alam nila na mayroong isang buhay pagkatapos ng kamatayan at mananagot sila, ngunit hindi nila ginawa ang ipinag-uutos ni Allah at hindi kailanman gumawa ng mabubuting gawa, at sinumang hindi pansinin ang mga utos ni Allah, sila ay darating sa Araw ng Pagkabuhay muli at wala silang magiging mga kadahilanan kay Allah.

Maraming mga tao ang hindi alam na si Allah ay ang totoong Allah, sapagkat marami silang naririnig tungkol sa iba't ibang mga relihiyon, at sa palagay nila ang relihiyon ay opsyonal

na ugali o pagkakampi para sa bawat bansa ng relihiyon, at ito ay sanhi ng kanilang minana sa kanilang mga magulang at kanilang mga panginoon, at kinuha nila ang bagay nang simple at hindi alam ang katotohanan ng kung ano ang nangyayari sa kanila pagkatapos ng kamatayan, sinabi ng Makapangyarihang sa lahat: "Ang mga nakakaalam ba ay pantay-pantay sa mga taong walang alam?" Tanging maaalala lang nila [ang] mga taong may pagkaunawa).

Nagpadala si Allah ng isang sugo sa gitna nila sa bawat bansa na may isang libro sa kanilang sariling wika, at ang ilan sa kanila ay naniniwala dito, ngunit pagkamatay ng propeta, ang ilan sa mga nagmamay-ari ng ilang baluktot na kapritso ay sinira ang kanilang mga libro, nagsisinungaling sila kay Allah, sa kanilang sarili at sa iba pa, na ang librong ito ay mula kay Allah at na hindi ito baluktot. Ang pagbaluktot ay ang unang dahilan para sa pagsamba bukod sa Allah, lahat ng mga libro ay akda ni Allah at nag-uutos sa pagsamba kay Allah lamang, at pagkatapos ng isang tagal ng panahon, ang kanilang pagkakaugnay sa Propeta ay umakyat at niluwalhati nila siya ng higit sa kanilang pagluwalhati kay Allah, ginawa siyang Allah na sumasamba sa kaniya nang wala si Allah, tulad ni Jesus, siya ay isang sugo, hindi isang Allah ayon sa inaangkin nila, at magkakaiba sila sa pagtukoy ng kanyang banal. Ang isang pangkat ay nagsabi na siya ay si Allah, sinabi ng isa pang Anak ng Allah, at ang isa ay sinabi na pangatlo sa tatlo, at inaangkin nila na si Hesus ay magdadala ng kanilang mga kasalanan sa kanilang ngalan sa Araw ng Pagkabuhay, at si Buddha ang magdadala ng kanilang mga kasalanan sa ngalan ng ang kanyang mga sumasamba, nang hindi napatunayan ang bisa ng kanilang relihiyon, ngunit kinuha nila ang relihiyong ito bilang pagsunod sa utos ng kanilang mga magulang at panginoon, at ito ang Bulag na pagsunod), at alam nila na si Jesus at si Buddha ay mayroong lahat ng mga katangian ng mga tao, at sa huli ay namatay sila. Ang ilan ay sumasamba sa mga hayop, apoy, karagatan, kabundukan, at marami pang ibang bagay. na lubhang kakaiba at mapanganib, at ang katapusan ng mga maling kapanatagan sa Araw ng Pagkabuhay na Mag-uli ay nasa Impiyerno, tulad ng sinabi ni Allah Ang Makapangyarihan sa lahat: (Sa Araw na ang kanilang mga mukha ay babaling sa Apoy, sasabihin nila: "Oh, sana ay sinunod namin ang Allah at sinunod ang Sugo, at sasabihin nila: "Ang ating Panginoon! Katotohanan, sinunod namin ang aming mga pinuno at ang aming mga dakila, at niligay nila kami mula sa daan, aming Panginoon! Bigyan sila ng dobleng pagpapahirap), sinabi ng Makapangyarihang "Tunay, ang mga nasa pagkawala ay ang mga nawawalan ng kanilang sariling mga kaluluwa at kanilang mga Tao sa Araw ng Paghuhukom"

Ginawa ni Allah ang Islam bilang huling bansa, ang Sugo na si Muhammad [Sumainyo ang kapayapaan] ay ang pinakahuling sugo at ang Banal na Qur'an ay ang huling banal na aklat. Si Allah ang nagpadala ng mga sugo, at nagsiwalat ng mga libro para sa lahat ng mga tao, para sa pagbibigay ng mabuting balita at babala sa sangkatauhan hanggang sa araw ng Huling Oras. Sinabi ni Allah: "Ang mga sugo, na nagbigay ng mabuting balita pati na rin ang babala, na ang sangkatauhan, pagkatapos (ang pagdating) ng mga apostol, ay dapat na walang pagsusumamo laban kay Allah." kaya't wala silang dahilan sa Araw ng Pagkabuhay muli kapag nakatayo sa harap ni Allah, ang Lumikha at Kailangang manatili, na lumikha para sa kanila ng mga pangunahing kaalaman sa kanilang buhay, isiniwalat ang mga libro, ipinadala ang mga Sugo, at ipinataw sa kanila na sambahin Siya lamang.

Sa ilaw ng hustisya at awa ni Allah na ipinagkaloob sa lahat ng mga tao, anuman ang kanilang mga nasyonalidad, kulay, kalakasan, at kahinaan, Inilagay Niya ang kanilang dignidad sa Kanya pagkatapos ng kanyang pabuya, dahil sa pagsunod sa Kanyang mga utos at pag-iwas sa lahat ng ipinagbabawal na gawain. Sinabi ni Allah: "O sangkatauhan! Nilikha ka namin mula sa isang solong (pares) ng isang lalaki at isang babae, at ginawang mga nasyon at tribo, upang kayo ay magkakilala (hindi upang kayo ay hamakin (bawat isa). Katotohanang ang kaparangalan sa iyo sa paningin ni Allah ay (siya na) ang pinaka matuwid sa iyo." Pagtitiis (*Taqwa*) nangangahulugang (takot kay Allah at pagsunod sa Kanya at sa Kanyang Sugo). Ito ang

totoo at patas na panukala, ibig sabihin, lahat ng nangyayari sa sangkatauhan sa kabutihan o kasamaan, ay dahil sa kanilang mga gawa, at kanilang ugnayan kay Allah, mabuti man o masama. Hindi inaapi ni Allah ang sinuman sa kanyang paglikha, Tulad ng sinabi ni Allah: - (Wala kaming ginawang mali, ngunit nasanay sila na gumawa ng mali sa kanilang sarili.). Nangangahulugan ito na ang bawat tao ay pipili para sa kanyang sarili at nagtatrabaho para sa kanyang kapalaran sa Araw ng Pagkabuhay Muli, at natagpuan niya ang kanyang nagawa, kung ito ay tulad ng pagmamahal at utos ng Allah, pagkatapos ay dadalhin ni Allah siya sa Langit, at kung hindi man, papasok siya sa impiyerno.

Purihin si Allah, Panginoon ng lahat ng mga mundo, at nawa ang kapayapaan at mga pagpapala ay mapunta sa aming Sugo

Hinahangad ng May-akda ang kapatawaran sa kanyang Panginoon

Muhammad bin Munawer Al Hanini